

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji oraz odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b, art. 15 ust. 1 oraz art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie przyjęła, że istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku zgłoszonego znaku towarowego i wcześniejszego znaku towarowego oraz że udowodniono rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2011 r. — Spa Monopole przeciwko OHIM — Royal Mediterranea (THAI SPA)

(Sprawa T-663/11)

(2012/C 65/30)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. De Brouwer, E. Cornu i E. De Gryse)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Royal Mediterranea, SA (Madryt, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 października 2011 r. w sprawie R 1238/2010-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Royal Mediterranea, SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający element słowny „THAI SPA” dla towarów i usług należących do klas 16, 41 i 43

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowane dla Beneluxu słowne znaki towarowe „SPA” i „Les Thermes de Spa” dla towarów i usług z klas 32 i 42 (obecnie klasa 44)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w zakresie, w jakim Izba Odwoławcza nie uznała, że istnieje podobieństwo między „usługami restauracyjnymi (żywieniowymi)” objętymi klasą 43 w ramach zgłoszonego znaku towarowego a „wodami mineralnymi i gazowanymi oraz innymi napojami bezalkoholowymi; syropami i preparatami do produkcji napojów” objętymi słownym znakiem towarowym „SPA” zarejestrowanym dla Beneluxu; naruszenie art. 8 ust. 5 wskazanego rozporządzenia nr 207/2009 w zakresie, w jakim Czwarta Izba Odwoławcza nie uznała istnienia „związku” między znakami towarowymi „SPA” w klasie 32 i „THAI SPA” w klasie 43; oraz naruszenie prawa do obrony i art. 75 wskazanego rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2011 r. — Spa Monopole przeciwko OHIM — Royal Mediterranea (THAI SPA)

(Sprawa T-664/11)

(2012/C 65/31)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. De Brouwer, E. Cornu i E. De Gryse)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Royal Mediterranea, SA (Madryt, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 października 2011 r. w sprawie R 1976/2010-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Royal Mediterranea, SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „THAI SPA” dla towarów i usług należących do klas 16, 41 i 43

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowane dla Beneluxu słowne znaki towarowe „SPA” i „Les Thermes de Spa” dla towarów i usług z klas 32 i 42 (obecnie klasa 44)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w zakresie, w jakim Izba Odwoławcza nie uznała, że istnieje podobieństwo między „usługami restauracyjnymi (żywnościowymi)” objętymi klasą 43 w ramach zgłoszonego znaku towarowego a „wodami mineralnymi i gazowanymi oraz innymi napojami bezalkoholowymi; syropami i preparatami do produkcji napojów” objętymi słownym znakiem towarowym „SPA” zarejestrowanym dla Beneluksu; naruszenie art. 8 ust. 5 wskazanego rozporządzenia nr 207/2009 w zakresie, w jakim Czwarta Izba Odwoławcza nie uznała istnienia „związku” między znakami towarowymi „SPA” w klasie 32 i „THAI SPA” w klasie 43; oraz naruszenie prawa do obrony i art. 75 wskazanego rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2011 r. — Spirlea i Spirlea przeciwko Komisji

(Sprawa T-669/11)

(2012/C 65/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Darius Nicolai Spirlea (Capezzano Piamore, Włochy) i Mihaela Spirlea (Capezzano Piamore) (przedstawiciele: adwokaci V. Foerster i T. Pahl)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- przyjęcie pisma jako skargi opartej na art. 263 TFUE;
- uznanie skargi za dopuszczalną oraz
- uznanie skargi za zasadną i stwierdzenie w związku z tym, że Komisja dopuściła się istotnych naruszeń postępowania i innych materialnych naruszeń prawa;
- na tej podstawie stwierdzenie nieważności decyzji sekretariatu generalnego Komisji z dnia 9 listopada 2011 r. (SG.B.5/MKu/rc-Ares[2011]);
- obciążenie kosztami Komisji Europejskiej

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący braku dochowania kolejności badania na podstawie rozporządzenia nr 1049/2001 (¹)
 - Skarżący podnoszą w tym względzie, że pozwani naruszyli obowiązek badania na podstawie art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr 1049/2001 i kolejność badania, która jest w sposób wiążący określona w tym rozporządzeniu.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady równości środków
 - Skarżący podnoszą w tym zakresie, że państwo członkowskie, o którym mowa zostało poinformowane o uzasadnieniu podniesionym przez nich na poparcie ich wniosku o dostęp do żadanego dokumentu, podczas gdy zaskarżona decyzja zawiera jedynie ogólne twierdzenia dotyczące treści i odpowiedzi władz niemieckich

- 3) Zarzut trzeci dotyczący prawa skarżących do bycia wysłuchanym
 - Skarżący podnoszą w tym względzie, że pozwana nie doręczyła im odpowiedzi władz niemieckich, i że nie mogli się oni ustosunkować do zasadności sprzeciwu państwa członkowskiego przy uwzględnieniu wyjątków koniecznych w tym celu, przewidzianych w art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1049/2001.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący braku oddalenia przez Komisję wyjątku drugiego
 - Zdaniem skarżących pozwana naruszyła ciążący na niej obowiązek oddalenia wyjątku drugiego podniesionego przez władze niemieckie [art. 4 ust. 1 lit. a) tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001.

- 5) Zarzut piąty dotyczący braku wskazania dokumentu zażądanego przez skarżących
 - Skarżący podnoszą, że pozwana naruszyła obowiązek dokładnego wskazania dokumentu, w przypadku którego odmówiono dostępu, w zakresie dotyczącym jego wielkości oraz autora.

- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym w postępowaniu konsultacji
 - Skarżący podnoszą w tym względzie, że na podstawie motywu drugiego rozporządzenia nr 1049/2001 pozwana nie miała prawa zaniechać udostępnienia możliwości wniosku o konsultację skierowanego do władz niemieckich. Podnoszą oni również, że nie została im przekazana odpowiedź władz niemieckich.

- 7) Zarzut siódmy dotyczący bezprawnego zastosowania art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 1049/2001
 - Skarżące podnoszą w tym względzie, że Komisja rozszerzyła zakres stosowania art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 1049/2001 na „władze niemieckie” i dopuściła się rażących błędów w ocenie przy badaniu i uzasadnieniu okoliczności wskazanej w art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 1049/2001.